

beskatning af pensioner. Det er klart, at der kan være andre momenter i den protokol, som er indgået med Italien, der kan have betydning for erhvervslivet, men det forventer vi bliver løst under udvalgsbehandlingen. Jeg har ikke set nogen høringssvar, men det ville være rimeligt, at ministeriet sendte en sådan protokol ud til erhvervslivet, så vi kunne høre, hvad erhvervslivet sagde. Men nu får ministeren lejlighed til at sørge for, at vi i udvalget får de informationer.

Med hensyn til pensionerne er det korrekt gengivet, hvad protokollen ændrer. Det fremgår af bemærkningerne, at man ikke ved, hvor mange personer, der bor i Italien, som modtager udbetalinger fra private pensionsordninger, men at man har fundet ud af i Sikringsstyrelsen, at der er bosat 122 mennesker, der modtager sociale pensioner fra Danmark, i Italien. Det er altså det fåtal af personer og den herskende usikkerhed, der gør, at man siger, at nu skal alle, der bor i Italien i dag, rammes, om jeg så må sige, af den nye overenskomst, og ministeren ved godt, at Venstre ikke deltager i den slags.

Vi har tidligere i forbindelse med behandlingen af den tyske dobbeltbeskatningsoverenskomst fået vedtaget, at de personer, der boede i Tyskland på tidspunktet for fremsættelsen af forslaget, ikke skulle berøres af den nye overenskomst, og noget næsten tilsvarende skete med hensyn til Storbritannien og Canada – dog ikke helt så godt, fordi det jo desværre ikke lykkedes for Venstre og De Konservative at få vedtaget et ændringsforslag i den stil. Her valgte regeringen så at sige, at de, der allerede boede i Storbritannien, skulle have et nedslag på 200.000 kr., og de, der allerede boede i Canada, skulle have 60.000 kr. for at komme lidt sukker på brødet, så det bedre kunne glide ned.

For Italiens vedkommende siger man det samme. Nu er det 50.000 kr., man skal have i nedslag, og jeg kan lige så godt sige med det samme til skatteministeren – selv om jeg så kommer til at foregribe noget af det, jeg vil sige med hensyn til Belgien-overenskomsten – at hvis skatteministeren vil gå ind på et ændringsforslag, der går på, at forslaget kun er fremrettet, stemmer Venstre for forslaget, for vi er generelt tilhængere af credit-metoden. Ingen diskussion om det.

Vi er ikke tilhængere af matching credit og heller ikke af exemption, men vi fraviger ikke det princip, vi har. Jeg vil ikke bruge udtrykket tilbagevirkende kraft, for det er så juridisk for-

slidt, og det er i øvrigt svært rent juridisk at definere, hvad der er tilbagevirkende kraft. Men sagen er, at som protokollen ser ud nu, vil den få samme virkning, som hvis den havde tilbagevirkende kraft. Dette er Venstres holdning.

Flemming Hansen (KF):

Da vores ordfører, hr. Brian Mikkelsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne udtrykke Det Konservative Folkepartis holdning til lovforslaget og sige, at vi vil tage den mere principielle diskussion om dobbeltbeskatningerne under dette lovforslag – naturligvis inden for tidsrammen – og ellers gøre det rimelig kort med de andre.

Fra konservativ side er vi umiddelbart positive over for et lovforslag, der medfører en tiltrængt revidering af reglerne på området. At forslaget så bunder i regeringens og skatteministerens ønske om at få de flest mulige penge ud af de danske borgere, er jo en helt anden snak.

Ligeledes ser det heller ikke ud til at bekymre ministeren, at f.eks. pensionister, der har slidt og slæbt hele deres liv, nu kommer i klemme i reglerne. Der er selvfølgelig en vis rimelighed i, at der skal betales skat i Danmark af f.eks. kapitalpensioner, der har haft en fradragsret. Men det bør kun gælde for dem, der flytter til landet fremover, og ikke for de mennesker, der allerede bor i det pågældende land og har indrettet sig under de gældende vilkår.

Skatteministeren har så forsøgt at bløde lidt op på denne måde at gøre det på ved at foreslå et særligt fradrag på 50.000 kr. til de mennesker, der er bosat udenlands. Det medfører, at pensionister med pensioner på op til 300.000 kr. årlig får en klækkelig nedsættelse, mens pensionister med 400.000 kr. og derudover får en ekstra skatteregning. Det finder vi fra konservativ side urimeligt. Der må være ens vilkår i en sag som denne, uanset pensionernes størrelse.

Til sidst vil jeg godt benytte lejligheden til at nævne, at vi fra konservativ side har diskuteret arbejdsprocessen i forbindelse med dobbeltbeskatningsaftalerne i vores folketingsgruppe, og vi har spurgt os selv: Gør vi det i virkeligheden bagvendt? Skatteministeren forhandler således først de enkelte aftaler på plads, og dernæst bliver Folketinget så taget med på råd.

Vi finder det ønskeligt, at man i sådanne sager tog ved lære af Europaudvalgets arbejdsmetoder, altså at ministeren først indhenter en fuldmagt fra Folketinget, før han forhandler